

21. po Trojici – 10.11.2019 Kto je tvoj priateľ?

Milosť vám a pokoj!

Jakub 4:4-6 „*Vy cudzoložníci a cudzoložnice, či neviete, že priateľstvo so svetom je nepriateľstvom proti Bohu? Kto teda chce byť priateľom sveta, dokazuje sa nepriateľom Božím. Alebo si myslíte, že Písmo nadarmo hovorí: až po závisť túži po nás Duch, ktorému dal prebývať v nás? Dáva však väčšiu milosť, preto hovorí: Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť*“.

Priateľstvo je ohromný dar. A mať priateľa, na ktorého sa môžete spoľahnúť a ktorý je vám blízky na život a na smrť, to je dnes priam vzácnosť. Byť priateľom niekedy nie je jednoduché: musíte sa naučiť znášať nálady, vydržať aj hádky, odpustiť aj zlo, udržať, budovať si dôveru a dokázať sa obetovať. Nieкто raz povedal, že **kamarátov a známych môžete mať veľa, ale ak máte jedného priateľa, máte viac, ako by ste si mohli želať**. Naozaj: mať dnes hoci len jedného dobrého priateľa, je veľká výhra.

A viete čo? V duchovnom živote to platí oveľa viac: nemôžete mať dvoch priateľov, musíte si jednoducho vybrať. Kto je teda vašim, našim priateľom? Boh alebo diabol? Jakub začína pekne zostra a používa slovo „**cudzoložníci**“ – naráža tak na starozákonný príklad, keď bolo modlárstvo chápané ako nevera voči Pánu Bohu (spoločenstvo veriacich ako nevesta – Pán Boh ako ženích) a pomenované na základe nevery medzi mužom a ženou. Hospodin niekoľkokrát v SZ hovorí o tom, ako ťažko znáša, keď Mu je Izrael ako dcéra sionská neverná s cudzími bohmi. Opisuje sa sám, ako Boh žiarlivý, ktorý nedokáže akceptovať koketovanie a prelietavosť vo viere. Preto sme jasne Písmom upozornení: kto sa dôverne, intímne zblíži so svetom, stráca priateľstvo s Pánom Bohom.

Táto téma však nie je viazaná len na starozmluvné príbehy, ale objavuje sa aj na stránkach NZ. To znamená, že svet, ľudia, veriaci sa nezmenili a preto aj Ježiš musí vystríhať svojich nasledovníkov a poslucháčov, aby nepatрили do cudzoložného pokolenia, do pokolenia, ktoré sa spreneverilo Bohu, Jeho zásadám a zmluve.

Možno si povieme, no ok, pekne to tým pohanom Jakub dáva, ale pamätajme, že tieto slová sú určené nám, zbožným ľuďom, členom cirkvi, veriacim v Ježiša Krista. **Stále tu myslí na tých, o ktorých už od začiatku hovorí: na veriacich, ktorí tak veľmi radi zatracujú neveriacich, ale ktorí sa stavajú aj proti svojim bratom a sestrám v cirkvi, ak neveria rovnako a oháňajú sa obdarovaním a vierou od Pána Boha.** Jakub teda znovu bojuje proti prílišnej suverenite,

ktorá nevníma ľudský hriech a biedu, ale vidí len prednosti a dary daného človeka, ktoré sú samozrejme lepšie ako u tých druhých. Každý, kto si zakladá na sebe, je tiež cudzoložníkom. Nestačí sa oháňať svojou vierou alebo nebudaj dostatkom dobrých skutkov či správnosťou života. Pretože aj v takých prípadoch, môže byť veriaci človek v postoji cudzoložníka. **Nie vždy ten, kto sa tvári ako kresťan, je aj Božím priateľom.**

Pán Boh do nás vložil svojho Ducha a nie je Mu jedno, aký postoj voči Nemu máme. Niekedy, namiesto toho, aby sme Ho poslúchali, hádame sa s Ním a bojujeme proti Nemu – ale milosrdenstvo Božie je väčšie ako naše prešľapy, hriechy a boje a to je dobrá správa a nový podnet pre zmenu nášho postoja voči Pánovi.

Pán Boh vložil do nás svojho Ducha a Ten po nás túži až tak, že žiarli. Problém je v tom, že my si Ho nevšímame, nepočúvame Ho, nenecháme Ho pôsobiť v nás a pri nás. Takže On volá, ale my si pred Ním zatvárame uši aj srdce – ale milosrdenstvo Božie je väčšie ako na odbojnosť, vzdorovitosť, tvrdohlavosť a to je dobrá správa a nový podnet na prehodnotenie nášho vzťahu s Pánom.

Pán Boh do nás vložil svojho Ducha a Ten vôbec nemá rád, neznáša, ak je medzi kresťanmi žiarlivosť a posudzovanie. Ale pravda je taká, že medzi nami toto funguje a napriek tomu, že sme dostali mnoho darov, my závidíme bratovi a sestre práve ten ich a nevážime si to, čo sme prijali od Pána – ale Božie milosrdenstvo je väčšie ako naša závisť, ponižovanie alebo ohováranie a to je dobrá správa pre nás a nový podnet na úvahu o tom, s kým sa skutočne priateľíme, či s Bohom alebo so svetom.

Áno, Božia milosť dokáže, môže a chce všetko prekonať: aj naše hádky, spory, boje, našu pýchu. Najradšej by sme sa teda nehádali, ale aj keby k tomu došlo, Božia milosť dokáže všetko prekonať. Na strane druhej však Boh vzdoruje ľudskej arogancii. Božiu milosť musí človek prijať pokorne, nie akoby si ju zaslúžil a akoby Boh pri nás nemal na výber, len byť k nám milostivý.

Božia milosť je tu pre všetkých. Ona čaká, kým sa prestaneme hádať, kým prestaneme byť arogantnými a láskavo si ju všimneme. „*Utíchnite a poznajte, že ja som Boh*“ (Ž 46) – toto nám odkazuje Božia milosť. Iba vtedy dokážeme vnímať, že **si ju nezaslúžime a predsa ju dostávame**, ako jednotlivci aj ako cirkev. Kiežby sme jej dali priestor, aby nás viedla k jednote, nie ku hádkam. Kiežby sme boli výhradne Božími a nie aj diablovými priateľmi. Amen.